

Vele wegen leiden naar Rome

Al weken met deze preek bezig. Geen idee dat hij nu zo toepasselijk zou zijn.

Preek over Handelingen 27. Aan het begin van de corona-crisis Nederlands cruiseschip op zee. In een vergelijkbare situatie zat Paulus ook.

Paulus is als Romeins gevangene op weg naar Rome.

Joden beschuldigen Paulus ervan dat hij niet-Joden in de tempel heeft binnengelaten.

Paulus wil door de keizer van Rome berecht worden. Daarom gaat Paulus als gevangene naar Italië.

Die tocht gaan ze per boot maken.

Ze hebben al een tijdje met veel tegenwind rondgevaren.

Ze komen aan bij een haven waar ze niet kunnen blijven, omdat die niet geschikt is voor overwintering.

Ze willen doorvaren, maar dan komt Paulus in opstand en beginnen we te lezen.

Luister niet naar de stem van de wereld.

Daarom waarschuwde Paulus de bemanning als volgt: 'Ik voorzie grote moeilijkheden als we nu uitvaren: niet alleen lopen de lading en het schip gevaar, maar ook onze levens.' Maar de centurio stelde meer vertrouwen in de stuurman en de kapitein dan in de woorden van Paulus. Omdat de haven ongeschikt was voor overwintering, nam de meerderheid het besluit uit te varen in de hoop Feniks te bereiken, een haven op Kreta die bescherming biedt tegen de zuid- en noordwestenwind, en daar te overwinteren. Toen er vanuit het zuiden een lichte bries opstak, dachten ze hun plan te kunnen uitvoeren. (9-13)

De centurio heeft de leiding over de gevangenen. Paulus waarschuwt: niet uitvaren. De stuurman en de kapitein hebben ook een mening, en die vinden dat ze wel uit kunnen varen.

De centurio moet kiezen. In welke mening gaat hij mee?

Naar welke stem luister jij?

Vertrouw je op de kennis van mensen of luister je naar de stem van God?

Vertrouw niet op het zachte briesje.

Soms is meedrijven beter dan doorvaren.

Ze gaan op pad, maar al gauw komen ze erachter dat ze een verkeerde keus hebben gemaakt.

Ze lichtten het anker en kozen zee, en voeren zo dicht mogelijk onder de kust van Kreta. Maar al spoedig stak er een hevige afluende wind op, die Eurakylon wordt genoemd. Omdat het schip werd meegesleurd en we geen kans zagen bij te draaien, gaven we onze pogingen op en lieten ons meedrijven. (13-15)

Soms is meedrijven op de storm beter dan krampachtig doorvaren.

Ikzelf wil bij tegenwind ook vaak doorvaren.

Je bent bestemd om op Gods bestemming te arriveren.

De storm had de controle over de boot, maar God had de controle over de storm.

De storm brengt je soms op de plek waar God je wil hebben.

Je moet de moed maar hebben.

Het geweld van de storm was zo groot dat ze de volgende dag een deel van de lading overboord gooiden, en de dag daarna wierpen ze zelfs de scheepsuitrusting in zee. Dagenlang waren de zon noch de sterren te zien en bleef de storm in alle hevigheid woeden, zodat we ten slotte elke hoop op redding verloren. Al geruime tijd had niemand aan boord nog iets gegeten. (18-21)

Ze waren alle hoop verloren. Dagenlang op zee. Geen enkele hoop op redding meer. Niemand eet meer. Dagenlang geen zon en sterren. Wat niet alleen aangeeft hoe bewolkt het was, maar dat was ook hun navigatiesysteem op zee. Ze hadden letterlijk geen idee meer waar ze naar toe moesten.

En dan staat Paulus op.

'Had maar naar mij geluisterd, dan waren we op Kreta gebleven. Dan waren ons deze moeilijkheden bespaard gebleven en was er niets verloren gegaan. Maar toch roep ik jullie op om moed te houden, want niemand van jullie zal omkomen, alleen het schip zal verloren gaan. De afgelopen nacht werd ik namelijk bezocht door een engel van de God aan wie ik toebehoor en die ik dien. Hij zei: "Wees niet bang, Paulus, je moet voor de keizer verschijnen, en daarom heeft God je in zijn goedheid het leven van alle opvarenden geschonken." Houd dus moed, mannen, want ik stel vertrouwen in God en verwacht dat het zo zal gaan als me gezegd is. We zullen stranden op een of ander eiland.' (21-26)
Je moet de moed maar hebben.

Misschien is dit wel de moeilijkste preek uit het leven van Paulus. 276 mensen aan boord. Moed hebben betekent geen leven zonder tegenslag. De boot zal vergaan. Moed hebben betekent vertrouwen hebben op God.

Drijven op de moed van de ander.

Houd dus moed, mannen, want ik stel vertrouwen in God.

Drijven op de moed van een ander, dat is bemoediging.

Dat is kerk-zijn. Dat is christen zijn in tijden van crisis. Daar waar jij het even niet meer voelt, mee kunnen drijven op de moed van anderen.

Drijven op wrakhout.

Na 14 dagen op zee komt het verhaal tot zijn einde. 14 dagen zonder hoop. Zonder uitzicht.

Paulus zegt tegen de mannen: Laten we eten, want we hebben de kracht nodig.

Het schip loopt stuk op een zandbank en het achterste deel van de boot breekt kapot.

De soldaten vatten het plan op om de gevangenen te doden, zodat niemand zwemmend zou kunnen vluchten. Maar de centurio, die wilde dat Paulus in leven bleef, verijdelde hun plan en gaf bevel dat eerst degenen die konden zwemmen overboord moesten springen om aan land te gaan en daarna de anderen, op planken of stukken wrakhout. En zo kwamen allen behouden aan wal. (42-44)

Drijven op wrakhout. Je grootste tegenslag wordt je redding.

God laat alles meewerken ten goede.

Wat is jouw Malta?

Op weg naar de keizer van Rome (het hoogst haalbare) maar terecht komen op het onbekende en nietige Malta. Wat is jouw Malta? Wat is de plek waar je nu misschien bent, maar niet had willen zijn?

God wil je Malta gebruiken.